

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SOPOTU
z dnia 2026 r.

w sprawie ustalenia kierunków działania Prezydenta Miasta Sopotu w zakresie podnoszenia standardów opieki i edukacji w przedszkolach samorządowych poprzez dążenie do ograniczenia liczebności w oddziałach do 18 dzieci

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Rada Miasta Sopotu uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się kierunki działania Prezydenta Miasta Sopotu polegające na dążeniu do podnoszenia jakości wychowania przedszkolnego w przedszkolach prowadzonych przez Gminę Miasta Sopotu, w szczególności poprzez podejmowanie działań zmierzających do ograniczania liczebności dzieci w oddziałach przedszkolnych.

§ 2.

Wskazuje się jako pożądane kierunki działań Prezydenta Miasta Sopotu w szczególności:

1. uwzględnianie, w miarę istniejących możliwości organizacyjnych i lokalowych, dążenia do ograniczania liczebności dzieci w oddziałach przedszkolnych, docelowo do poziomu nieprzekraczającego 18 dzieci;
2. podejmowanie działań zmierzających do stopniowego wdrażania standardu, o którym mowa w pkt 1, w szczególności poprzez:
 - a) stosowanie go w pierwszej kolejności przy tworzeniu nowych oddziałów przedszkolnych,
 - b) uwzględnianie go – w miarę możliwości – w kolejnych latach szkolnych, przy planowaniu organizacji pracy przedszkoli;
3. podejmowanie działań zmierzających do utrzymania dostępności miejsc wychowania przedszkolnego, w tym analizowanie zasadności reorganizacji oddziałów zamiast likwidacji lub łączenia placówek;
4. analizowanie możliwości finansowych Gminy Miasta Sopotu w zakresie uwzględniania w projektach budżetu środków niezbędnych do realizacji działań, o których mowa w pkt 1–3.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Sopotu.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PODPIS ZAUFANY

PIOTR
MELER

14 05 2026 19 58 05 GMT+0200
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt uchwały zmierza do wyznaczenia Prezydentowi Miasta Sopotu strategicznego kierunku działań w obszarze polityki oświatowej, polegającego na podniesieniu jakości wychowania przedszkolnego poprzez systemowe ograniczanie liczebności dzieci w oddziałach do poziomu maksymalnie 18 osób. Podstawę prawną niniejszej inicjatywy stanowi art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, który przyznaje Radzie Miasta wyłączną kompetencję do stanowienia o kierunkach działania organu wykonawczego.

Sytuacja demograficzna Sopotu osiągnęła stan alarmowy, stanowiąc jeden z najbardziej niekorzystnych procesów społecznych nie tylko w skali kraju, ale i Europy. Dane z 2025 roku, oparte na informacjach z Urzędu Stanu Cywilnego oraz analizach eksperckich, wskazują na skrajnie niski poziom urodzeń, oznaczający w praktyce głęboki kryzys reprodukcyjny miasta. Stały i przyspieszający spadek liczby mieszkańców zagraża stabilności lokalnego systemu usług publicznych. W obliczu tak drastycznych zmian, dotychczasowe narzędzia zarządzania oświatą stają się beзуżyteczne i wymagają natychmiastowej rewizji.

Przez ostatnie dekady polityka oświatowa Sopotu podążała błędną ścieżką, zorientowaną niemal wyłącznie na doraźne oszczędności i redukcję infrastruktury. Wybrany wówczas kierunek „dostosowawczy” polegał na likwidacji i łączeniu szkół podstawowych (redukcja o połowę – zamknięcie szkół nr 3, 6 oraz 10) oraz drastycznym ograniczaniu liczby przedszkoli samorządowych (spadek o około 1/3). Zamiast wykorzystać spadek liczby dzieci jako szansę na skokową poprawę warunków nauczania, władze miasta koncentrowały się na upychaniu dzieci w dużych grupach w mniejszej liczbie placówek. Taka polityka doprowadziła do utrwalenia wysokiej liczebności oddziałów, pogorszenia komfortu życia rodzin oraz wymusiła na rodzicach dowożenie dzieci do odległych placówek. Ten model edukacyjny wyczerpał się i należy go uznać za historyczny błąd, który osłabił atrakcyjność osiedleńczą Sopotu.

Kontynuowanie logiki „cięć i koncentracji” prowadzi do narastania barier w codziennym funkcjonowaniu mieszkańców. System oświaty, zamiast być motorem rozwoju miasta, stał się źródłem utrudnień. Obecna sytuacja wymaga całkowitego odwrócenia dotychczasowego myślenia: musimy przejść od logiki „mniej placówek” do logiki „najwyższej jakości w istniejącej sieci”. Standard grupy 18-osobowej to nie przywilej, a konieczność. Pozwala on na realną indywidualizację pracy z dzieckiem, zwiększa bezpieczeństwo i radykalnie podnosi standardy opiekuńcze. Jest to jedyna droga, by w dobie kryzysu demograficznego Sopot pozostał miastem wybieranym przez

młodych rodziców.

W ujęciu epidemiologicznym i statystycznym liczebność populacji pozostającej w potencjalnym kontakcie ma znaczenie dla liczby zdarzeń zdrowotnych o charakterze zakaźnym. Jeżeli przyjąć hipotetycznie, że częstość występowania danej jednostki chorobowej wynosi 1 przypadek na 20 dzieci, to w grupie liczącej 25 dzieci statystycznie można oczekiwać większego prawdopodobieństwa wystąpienia co najmniej jednego przypadku niż w grupie liczącej 18 dzieci. Wynika to z samej natury rozkładu prawdopodobieństwa – wraz ze wzrostem liczby osób narażonych rośnie liczba potencjalnych ekspozycji, a tym samym rośnie bezwzględne ryzyko wystąpienia zdarzenia zdrowotnego w danej zbiorowości.

W konsekwencji, przy większej liczebności grupy wzrasta nie tylko liczba potencjalnych przypadków zachorowań, ale również ryzyko transmisji zakażeń w obrębie grupy, a następnie ich przenoszenia do środowiska domowego i dalszego otoczenia społecznego. W praktyce funkcjonowania placówek oświatowych obserwuje się sytuacje, w których w grupach liczniejszych, przekraczających około 20 dzieci, w przypadku pojawienia się infekcji część dzieci czasowo nie uczestniczy w zajęciach, a w niektórych przypadkach dochodzi do dalszych zakażeń wśród pozostałych dzieci oraz członków ich rodzin, co zwiększa skalę oddziaływania epidemiologicznego poza samą grupę.

Należy również uwzględnić, że w związku z wdrażanymi założeniami inkluzyjności do grup włączane są dzieci o zróżnicowanych potrzebach rozwojowych i specjalnych wymaganiach edukacyjnych. W takich warunkach opiekunowie są zobowiązani do równoczesnego dostosowania metod pracy do różnych poziomów funkcjonowania dzieci, co obejmuje zarówno wsparcie dzieci z deficytami rozwojowymi, jak i realizację działań wspierających rozwój dzieci szczególnie uzdolnionych. W połączeniu z większą liczebnością grupy może to prowadzić do zwiększenia złożoności organizacyjnej opieki oraz pośrednio wpływać na warunki sprawowania nadzoru nad bezpieczeństwem i zdrowiem wszystkich dzieci w danej zbiorowości.

Konieczność podjęcia niniejszej uchwały jest tym pilniejsza, że polski system oświaty mierzy się obecnie ze spadkiem poziomu nauczania, będącym wynikiem kontrowersyjnych eksperymentów antyedukacyjnych resortu kierowanego przez minister Barbarę Nowacką. W dobie centralnie planowanego obniżania wymagań i chaosu programowego, to samorząd musi stać się gwarantem jakości. Sopot, jako gmina o wysokich aspiracjach, nie może biernie przyglądać się degradacji poziomu oświaty. Poprzez ograniczenie liczebności grup do 18 osób, Miasto Sopot bierze sprawy w swoje ręce, budując lokalną enklawę wysokich standardów edukacyjnych i wychowawczych, która zneutralizuje negatywne skutki centralnych decyzji uderzających w fundamenty edukacji.

Uchwała ma charakter kierunkowy i stanowi jasny manifest Rady Miasta Sopotu w kwestii priorytetów budżetowych i organizacyjnych. Wyznacza ona pożądany standard 18 dzieci w oddziale, obligując organ wykonawczy do analizy możliwości finansowych i stopniowego wdrażania tego modelu – począwszy od nowo tworzonych oddziałów. To sygnał do zakończenia ery redukcji i rozpoczęcia ery jakości, która jest jedyną skuteczną odpowiedzią na wyzwania przyszłości.

